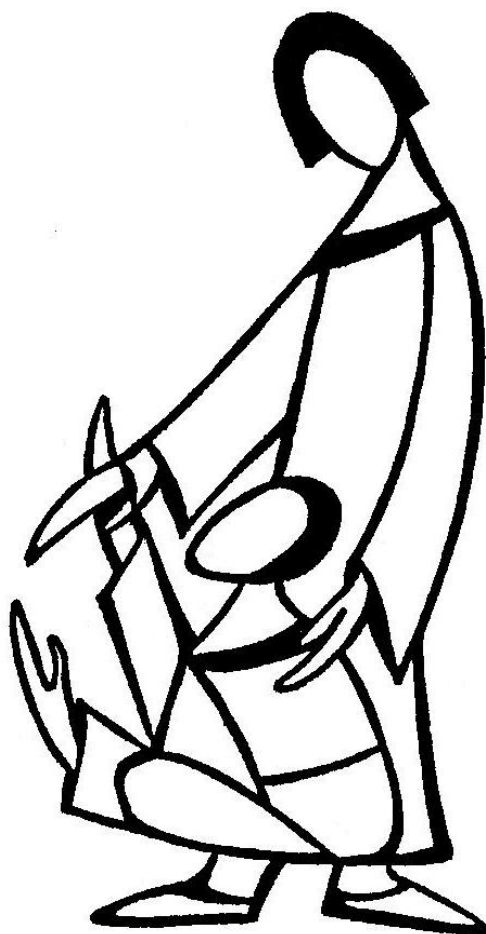

**VIERING VAN DE
ELFDE ZONDAG D. H. J.**

*Gij zult mijn priesterlijk koninkrijk
en mijn heilig volk zijn.*
(Exodus 19)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*t.: H. Oosterhuis
m.: J. Vermulst*

De Geest des Heren heeft (2c.)

WELKOM.

*Neostijlen zoals neogotiek
kunnen mooi zijn, maar
zijn en blijven aftreksels
van het authentieke origineel.*

*De tweede generatie die
van pioniers de zaak overnemen
blijken vaak niet de spirit te hebben
die de eerste generatie bezielde.*

*Het visioen van Jezus van Nazaret
- koninkrijk Gods en blijde boodschap genoemd -
is het nog te herkennen in
het hedendaagse Christendom en de kerk ?*

*Welkom u allen hier samen
omwille van elkaar in Gods naam.*

+

Lied. De Geest des Heren heeft (1c.)

SCHULD BEKENNEN.

- V. 't Is goed in 't eigen hart te kijken
nog even voor het slapen gaan,
of ik van dageraad tot avond
geen enkel hart heb zeer gedaan;
- of ik geen ogen heb doen schreien,
geen weemoed op een wezen lei,
of ik aan liefdeloze mensen
een wordeke van liefde zei;
- en vind ik in het huis mijns harten
dat ik een droefenis genas,
dat ik mijn armen heb gewonden
rondom een hoofd dat eenzaam was
- dan voel ik op mijn jonge lippen
die goedheid als een avondzoen...
- 't Is goed in 't eigen hart te kijken
en zo z'n ogen toe te doen.

BEZINNING

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Gij zult
mijn priesterlijk koninkrijk,
mijn heilig volk zijn.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Gij zult
op uw weg laten zien
hoe nabij Gods wereld is.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Gij zult ziek en zwak genezen,
dor en dood leven inblazen,
de besmette zuiveren, 't kwaad uitbannen.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

GEBED.

U brengen wij tot leven
in ons dromen en denken
ons doen en laten

U die
de stem van ons hart
ons zuivere geweten
licht in 't duister bent

U de ene die
onze angst tempert
ons na vallen laat opstaan en
ons leert hoe te overleven

voor tijd en eeuwigheid.

AMEN

Lied.

t.: C. S. Adema van Scheltema
m.: W. Vogel

Er ging iets moois voorbij, (2c.)

EERSTE LEZING.

Exodus 19,2-6a

In die dagen kwamen de Israëlieten in de
Sinaiwoestijn waar zij dicht bij de berg hun kamp
opsloegen. Mozes ging de berg op, naar God.
Toen hij boven was, sprak de Heer hem daar aan
en zei: 'Dit moet je zeggen tot het huis van Jakob en
de zonen van Israël laten weten:

Met eigen ogen hebben jullie gezien hoe Ik ben opgetreden tegen Egypte, hoe Ik je op arendsvleugelen gedragen tot hier bij Mij heb gebracht. Als ge aan mijn woord gehoorzaamt en mijn verbond onderhoudt, dan zult ge - al behoort de hele aarde Mij toe - van alle volken mij bijzonder eigen zijn. Gij zult mijn priesterlijk koninkrijk en mijn heilig volk zijn.'

Lied. *Er ging iets moois voorbij, (2c.)*

HET EVANGELIE.

Matteüs (9,36-10,8)

Bij het zien van de menigte werd Jezus door medelijden bewogen. Ze zagen er afgetobd uit en lagen op de grond als schapen zonder herder. Toen sprak hij tot zijn volgelingen: 'De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraag daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten.' Hij riep zijn twaalf leerlingen bij zich en gaf hun de macht onreine geesten uit te drijven en alle ziekten en kwalen te genezen. Dit zijn de namen van de twaalf. Als eerste, Simon die Petrus wordt genoemd met zijn broer Andreas; Jakobus, zoon van Zebedeus met zijn broer Johannes; Filippus en Bartolomeus; Tomas en Matteüs de tollenaar; Jakobus, zoon van Alfeus; Taddeus, Simon bijgenaamd de IJveraer en Judas Iskariot, die hem verraden heeft. Deze twaalf zond Jezus uit met de opdracht: Begeef je niet onder de heidenen en ga een stad van de Samaritanen niet in; je moet veeleer naar de verloren schapen van het huis van Israël gaan. Verkondig op uw tocht: Het Koninkrijk der hemelen is nabij. Genees zieken, wek doden op, reinig melaatsen en drijf duivels uit. Om-niet heb je ontvangen, om-niet moet je geven.'

Lied. *Er ging iets moois voorbij, (2c.)*

MEDITATIE.

*Het goddelijke breekt niet vanuit
een vreemde hoge wereld ons bestaan binnen.
Het verschijnt ons in iets en iemand van hier.
De aarde en wij-voor-elkaar
zijn huis en teken van het goddelijke.
Daarom bestaan aarde en mens
- en zeker wij voor elkaar - niet enkel om het nut
en reikt onze verwantschap verder dan familie
of mensheid; het omvat alle leven, alles.
Ons ontbreekt de intuïtie van verbondenheid,
eerbied en solidariteit met de aarde;
een geest die de aarde beschouwt
als woonplaats van het goddelijke.
(S.Kappen, India in Concilium '94,4)*

De lezingen van vandaag roepen allerlei gedachten op, die alle uitleg dienden te krijgen en antwoord op de vraag 'wat moeten wij ermee?' Het volk Israël wordt Gods uitverkoren volk genoemd, - is dit een uitspraak-van-boven die voor toen en altijd geldt of moet je dit verstaan zoals elke moeder haar baby de mooiste noemt.

'Ge bent mijn priesterlijk koninkrijk, heilig volk.'
Wat daarvan te denken, gewend als we zijn om de titel 'priester' voor enkelingen te reserveren? Als het volk, de gemeenschap priester is, kan er dan nog ooit sprake zijn van een priestertekort en ontstaat dit tekort niet omdat mensen uit eigen koker regels maken die ze vervolgens het etiket 'voor eeuwig en altijd, voor hier en overal' geven.

En dan die opmerking van Jezus om niet naar de heidenen te gaan en Samaritanen te mijden . . .
Past dit in de mond van zoon en gezant van God, Schepper van hemel en aarde, Vader van allen ?
Al spoedig na Jezus' heengaan zal het heel anders uitpakken en worden de Samaritanen als eersten hartelijk welkom geheten in de schoot van de prille kerk en preekt Petrus dat God geen aanzien des persoons kent en dat ieder van goede wil hem welgevallig is, ongeacht zijn her- of afkomst.
Er waren christenen in die dagen die Samaritanen en 'heidenen' toelaten - zelfs uitnodigen - strijdig vonden met Gods bedoelingen en met de opdracht die ze uitdrukkelijk van Jezus gekregen hadden.
Anderen - onder wie Petrus, Paulus en Johannes - gooiden ramen en deuren open naar heel de wereld en dit ook 'in Jezus naam, Jezus geest'.

Eraan gewend om de oproep 'Vraag de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten' op te vatten als een oproep om te bidden voor priesterroepingen, lezen we - vooringenomen - heen over wat Jezus verstaat onder 'Gods wereld nabij brengen', wat hiervan de concrete inhoud is.

*'Genees zieken, wek doden op,
reinig melaatsen en drijf duivels uit.*

Om-niet heb je ontvangen, om-niet moet je geven,'

Het verleden heeft van het Evangelie al te zeer een kerkboek gemaakt en van 'het evangelie verkondigen' te veel een preekstoelgebeuren.
Jezus van Nazaret en zijn blijde boodschap wordt verkondigd door wie je bent en wat je hebt te geven vanuit 't besef dit gekregen te hebben.
Het evangelie wordt beleefd in de zorg voor elkaar, in samen 't lief delen en 't leed dragen, in van dienst zijn, ten dienste staan, dienen - vooral zwak, ziek, misdeeld en gemeden.
Het verleden - en momenteel gebeurt het weer al gaat 't voelbaar tegen de geest van de tijd in - heeft een scherp onderscheid gemaakt tussen priester en leek en tussen diaconie en liturgie.
Liturgie werd en wordt heilig genoemd,
Gods eredienst; het is het terrein van de priester.
Diaconie wordt verstaan als goed werk voor de mensen in de geest van Jezus van Nazaret; het is het terrein waarop leken zich mogen bewegen.
Dit onderscheid, deze scheiding, dit verschil van waardering is ten diepste niet-christelijk.

Diaconie, elkaar dienen in het leven van alledag,
om de hoek en wereldwijd de nood van anderen
lenen, is naar oerchristelijke overtuiging
God dienen; christelijk erewoord ereplicht eredienst.
De duizenden zusters, broeders, fraters,
ontwikkelingswerkers en hulpverleners - wie ook,
waar ook, hoe ook - zijn in het authentieke
oorspronkelijke visioen van Jezus van Nazaret
niet slechts heilbrengers van een tweede soort,
maar ware behartigers van Gods eredienst.
Het is wellicht tekenend voor onze tijd en
voor de oprecht evangelische geest die groeit,
dat sommige kloosterordes en congregaties,
waaronder de minderbroeders-kapucijnen,
een eind willen maken aan het onderscheid tussen
priesters en broeders binnen hun gelederen.
Zij willen allen, ieder met zijn eigen taak en opdracht,
elkaars 'broeder' zijn en zo heten.
Maar dit verlangen, dit streven stuit in bepaalde,
met name hogere kerkelijke kringen op verzet,
mogelijk omdat daar de eenheid van diaconie en
liturgie, van priester en leek, van dienen en eredienst,
niet gezien wellicht geschuwd wordt.
Worden Christendom en kerk dan niet - en onze tijd
voelt dit - néo-christelijk . . . een aftreksel,
een bleeksels van het oorspronkelijke totaal-visioen?

*

Om ons niet te verliezen in 'naakte' diaconie,
onze motivatie te voeden en niet te vervallen
tot vlak activisme ten koste van bezinning . . .
*'Één ding moeten wij de Indische vroomheid nageven:
zij voedt de mensen op tot inkeer . . . Het Christendom
is voor ons te veel enkel daad; we zijn te weinig
innerlijke mensen, die aan ons zelf arbeiden. De stilte
ontbreekt ons.* (Albert Schweitzer)

Gevraagd naar een praktische oplossing voor
persoonlijke levensvragen en de problemen van
deze tijd antwoordde psycholoog Erich Fromm:

'Rust... Stilte ervaren . . .

Wie van richting wil veranderen moet eerst stoppen.'

Kort orgel

BELIJDENIS

*t.: Sytze de Vries
m.: W. Vogel*

Die ons schiep en ook nu nog (4c.)

ONDERBREKING

Brood en beker
collecte

Lied

BROOD EN BEKER

In het moment
de Eeuwige beleven,
in de tijd de Oneindige -

in de lach vaste vreugde,
in het leed liefde proeven;
doorheen de dood leven zien.

GEDACHTENIS.

Gedenk hen die ons zijn voor gegaan.
In eerbiedige gedachtenis noemen wij:

Gedenk ook de duizenden die elders in de wereld
slachtoffer zijn geworden van niets ontziende
natuurkrachten.

En hen, jonge mensen, die voor vrede uitgezonden,
oplopen tegen geniepig dodelijk geweld.

Geen mens vergeefs geboren;
geen goed voorgoed verloren.

Lied.

*t.: Marcel Zagers
m.: Willem Vogel*

- K.:** Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.
- A.:** **Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.**
- K.:** Het zaad in de aarde gestorven, leeft.
Gezegend de mens die gestreden heeft
geleefd op hoop van zegen
voor echt en recht allerwegen.
Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.
- A.:** **Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.**

GEBED AAN TAFEL.

Woord en lied

V.: *Breek samen het brood,
deel de beker zoet en zuur.
Leef met elkaar, zo kwetsbaar
als we zijn en geheel en al
op vertrouwen aangewezen.*

A.: **Met de medemens begaan** *M. Zagers/J. Criüger*
en Gods woord gehoord, verstaan
is hij onderweg gegaan.

*Waar Hij was,
die mens Jezus Christus
kwamen lammen in de benen,
gingen doven de oren open en
vielen blinden de schellen van de ogen.*

*Waar Hij was
vluchtten kramp en koorts
uit het lijf van de mensen,
werd de gemeden melaatse
in de kring opgenomen en
zieken de straffende vinger Gods
uit het hoofd gepraat.*

*Waar Hij was
werden brood en vis
van harte gedeeld en
groeide uit amper iets voor een
overvloed voor allen.*

*Waar Hij was
verliet God zijn hoge hemel
en werd een vader
die leeft en lijdt met de mensen.*

**A.: Één met alwat ademt, leeft
één met wie geen ruimte heeft
leven dat vertrouwen geeft.**

*Vanaf de berg zag Hij
de wereld op zijn kop.*

*'Zalig de armen;
want je bent niet gelukkig
om wat je bezit
en je wordt niet rijk
van wat je hebt.*

*Zalig die van wapens
niet willen weten;
ze winnen de wereld zonder geweld.*

*Zalig die hun zinnen zuiveren;
ze vinden God
in het diep van hun hart.*

*Zalig die deemoedig zijn;
als een kind bij Moeder
zijn zij geborgen bij God.*

*In dit vertrouwen heeft Hij
van de wereld afscheid genomen.*

**A.: Dit ben ik. Mijn testament
maak ik hier en nu bekend:
dat gij elkaars dienaar bent.**

*Hij nam brood
uit koren gekneed,
zegende, brak het en zei:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.
Neem het, eet het.
Hij nam de beker
uit druiven geperst,
zegende die, reikte hem over
en zei: Neem de beker van Mij over
en geef hem door;
want ik zal er pas weer van drinken
wanneer alles zal zijn voltooid.
Doe wat ik heb gedaan
en vergeet me niet.*

**A.: Breek het brood en drink de wijn
deel de vreugde, draag de pijn -
sterven zal nieuw leven zijn.**

*Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten
gedoemd te worden vergeten,
is Hij onweerstaanbaar
doorheen de dood tot leven gekomen
is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die Hij is:
de mens een broeder, God een zoon.*

*Bid
zoals Hij gebeden heeft.*

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

*Bedroefden troosten
zieken verzorgen
doden indachtig zijn en
beseffen dat dit Gods wereld is.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan vreugde en verdriet
het wordt gedragen op
de woorden van een lied.** *t.: M. Zagers
m.: W. Vogel*

*Eerbied voor het leven
voorzichtig met de aarde
respect voor de ander en
beseffen dat dit Gods geest is.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan droom en visioen
het staat geschreven in
verhalen nu en toen.**

*Staan voor eerlijk en echt
voor recht en gerechtigheid
voor sereen en puur en
beseffen dat dit Gods domein is.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan twijfel en geloof
het houdt ons staande
als een stille stem van hoop.**

ZEGENWENS

ZEGENEN WIJ ELKAAR
DAG AAN DAG
MET HART EN HANDEN.
LAAT,
WAAR WIJ GAAN EN STAAN
DE GOEDE GEEST
DE WERELD BEZIELEN.

MOGE GOD ONS ZEGENEN
IN DE NAAM VAN DE VADER
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.

AMEN.

ORGELSPEL